

TẢN MẠN THỜI COVID

Cà phê Trung Nguyên, loại pha phin, cháy hàng !
Có lẽ, mọi người nhận được tin này, bủn rủn: xì,
có gì là quan trọng ?!

Trời đất ơi, những người uống cà phê mỗi sáng,
gần 50 năm nay, tin ấy phải là quan trọng, đến
mức ... chỉ có thể xếp sau Covid 19 !
Đã có một thời, khi đi khám bao tử, bác sĩ bảo với
tôi: mở mắt ra là ông uống cà phê đen như vậy,
bao tử nào mà chịu cho nổi ? Bỏ đi nghen !

Vị bác sĩ nói nghe nhẹ thênh, tưởng dễ lắm chắc
?! Tôi hút thuốc đúng bốn mươi năm, bỏ hút đến
nay hơn chín năm ... nhưng, với cà phê thì xem
chừng bỏ không được.

Tôi đã từng chuyển sang loại cà phê hòa tan (G7),
có sữa, để bao tử gánh vác cái ham muốn của
mình nhẹ hơn, thế nhưng cũng chỉ một thời gian
... phải là cà phê đen, pha phin, mới đã ...
Nhưng đây là câu chuyện của phần sau, còn giờ
đây, bên tách cà phê Trung Nguyên, pha phin, tôi
vừa nhâm nhi, vừa nghĩ kế sách: làm sao vượt
được cái trạm ...

Tôi phải lên đến thị trấn thì mới rút được tiền ...
Thực ra, các anh công an cũng có cái khó: Mọi
người lấy có đi rút tiền mặt, đưa chứng minh nhân
dân, kèm cái thẻ ra – rồi ùn ùn “vi vu” – thì giãn
cách kiểu gì ? Còn tôi, không rút được tiền – thì

... toi đời ! Đúng là cái con Covid này làm rối tung rối mù !

000

Đến trạm, quả đúng như tôi nghĩ, anh công an cầm chứng minh, thẻ ATM của tôi – nghĩ ngợi, với vẻ mặt ... rất căng thẳng. Tôi mở cái cốp xe của mình, lấy ra cái hộ khẩu, và, tung kế sách :
“Cháu giữ hộ khẩu của chú, chú sẽ mang giấy giao dịch ngân hàng đến để chứng minh ...”.
Gương mặt anh công an giãn ra, tươi tỉnh hẳn ...

000

Rút được tiền, tôi tranh thủ phóng đến siêu thị, “tải một xe” thức ăn ...
Nhưng, thật khủng khiếp: tất cả các loại cà phê pha phin đều hết hàng !!! “Cả một xe” thực phẩm – thiếu món ấy – nên nhạt nhẽo thế nào !
Tuy nhiên, đừng vội buồn, tôi vốn là người lo xa: còn một bịch 500gr “sơ cua”. Khi nào hết nhãn, tôi sẽ kể tiếp ...
Và, chắc phải đòi Trung Nguyên tiền quảng cáo, đúng không ta ?!

P.T.C
05/08/2021

KHÁCH THỜI COVID

Một phần của buổi sáng, tôi lui hui trong bếp. Khi gian bếp thơm lừng, mọi thứ đầu vào đây, chỉ đợi đến giờ G là bày ra ăn thôi, đó là lúc tôi khoan khoái nhất trong ngày.

Tôi bước lên nhà trên, sự khoái, trong tích tắc, tan biến, thay vào đó, từ người tôi hất ra: “Trời ơi!” . Tôi chết sững. Không phải một, mà là hai ! Từ cái khe, hai con rắn đang bò từ trần nhà xuống. Chúng xuống đến cái công tơ điện, dừng lại, ngóc đầu, dương mắt nhìn tôi. Tôi sực tỉnh, cuống cuống tìm cái ... tìm cái ... tìm cái ... Khi bàn tay tôi vớ được cái ống bơm, định chạy đến đập cho chúng một trận, chúng đã trở ngược lên trần nhà, chỉ còn cái đuôi, và trong một thoáng, cái đuôi ấy cũng mất hút.

Tôi nín thở, ngược mắt nhìn lên trần nhà, dỏng tai ... Trên cái trần nhà lộp bộp bằng tôn, tôi nghe rõ tiếng sột soạt ... im ... rồi lại sột soạt ... Cả người tôi bỗng dung rũ ra vì mệt !

000

Đến giờ G, chẳng còn lòng dạ nào cơm với nước. Tôi nằm vắt tay trên trán, dăm dăm trên trần nhà, tiếng sột soạt ... im ... rồi lại sột soạt ... Khi đã chai sạn trước những âm thanh – giờ đã trở thành quá quen thuộc ... Tôi nghĩ ngợi ...

Hóa ra không phải chỉ có chuyện con vi rút Covid mới làm người ta phiền muộn. Đêm qua, tôi đã mất ngủ vì chuyện chích hay không chích vắc xin Sinopharm của Trung Quốc – giờ, lại thêm chuyện đôi uyên ương rắn này ...

Trong thoáng chốc, cái câu chuyện vắc xin Sinopharm của Trung Quốc lại nổi lên, và lần ất tất cả ... Người ta đặt nhiều nghi vấn không phải là không có cái lý ...

Nào là: “Vắc xin Trung Quốc nhập vào VN, về chất lượng, có như vắc xin sử dụng trong nước Trung Quốc hay vắc xin xuất sang các nước khác không?”. Nào là: Liệu rằng trong vắc xin TQ có chứa chất gì khác, ảnh hưởng đến giống nòi, sức khỏe của người tiêm về lâu về dài không? Và, “Liệu rằng đây có phải là trận chiến hóa học – mà con Covid 19 là bình phong không? Rồi: “Chính quyền Trung Quốc hiện nay có thật sự là bạn tốt của Việt Nam?”. Những câu hỏi làm chóng hết cả mặt áy khiến tôi cảm thấy bất an – nỗi bất an lớn đến nỗi, cái con Covid bỗng chốc trở thành “chẳng là cái đing gì”.

000

Việt Nam được tặng khoảng năm trăm ngàn liều Sinopharm, đang rầu thúì ruột – vì chưa biết sử dụng như thế nào cho hết, nay cái nhà “Vờ Tờ Phờ” lại ần cho năm triệu liều – thật là kinh hoàng!

Sẽ thật khó cho Nhà nước Việt Nam : nếu không nhận, người dân sẽ chửi: “Chết đến đít còn bày đặt chề ...”. Nếu nhận, cho người dân chích, vài chục năm sau, nếu chẳng may, mới phát hiện trong vắc xin ấy có chất nọ chất kia ... ảnh hưởng thế kia, thế nọ ... thì không những bị chửi mà còn bị nguyên rủa đến muôn đời ...

Cái nhà “Vờ Tờ Phờ” này có đúng là làm việc nhân đạo hay dùng chiêu quá sức thâm độc?

Tôi cứ phải đặt mình vào trường hợp: được thông báo là chích ngừa Sinopharm ... Vì thế mà mất cả ngủ.

Giờ đây, tôi nghĩ “cái anh” Sinopharm kia, quả là vị khách không mời mà đến – cũng tựa như hai con rắn chết tiệt, đang nhờn nhờn, đứ đờn ... trên đầu mình !

000

Tôi vào Google, gõ “đuôi rắn”, trong các cách khả thi, có cách: dùng hương tinh dầu sả. Tôi mừng quá, vào Tiki, gõ “Tinh dầu sả”, và đặt mua. Tôi đã từng đặt mua hàng của Tiki nhiều rồi, ở chỗ tôi, chỉ đôi ba ngày là có hàng. Vài ngày đội hai con rắn trên đầu thì còn có cơ chịu được ... đằng này, Tiki thông báo: vì đang dịch Covid, thời gian giao hàng là cuối tháng, tức trên hai mươi ngày ! Trời đất ơi, hơn hai mươi ngày sống chung với âm thanh sột soạt ... im ... rồi lại sột soạt ... ấy, thì, tôi có mà chết – trước khi con Covid xâm nhập ! Nghĩ mãi, tôi nảy ra cách: ra sau nhà, lấy cái cuốc có cán bằng ống tuýp sắt ... rồi cứ như thế mà “dụng” dùng dùng lên cái trần nhà ...

Thật đơn giản, đôi uyên ương ấy, không chịu nổi, đã bỏ đi. Bất chợt, tôi nghĩ đến lọ Sinopharm, dành cho tôi ấy, thực ra, cũng rất đơn giản: “Vắt mệ nó vào thùng rác, thế là xong!” .

P.T.C
07/08/2021

VỀ QUÊ

Đêm. Con đường vốn tấp nập nập người xe, giờ, vắng lặng. Những ngọn đèn đường có cái sáng, cái tối. Ở đoạn đường sáng mới nhận ra anh thanh niên đang gò lưng trên chiếc xe đạp, chở một đồng phía sau. Đồng phía sau là người phụ nữ trẻ, người phụ nữ trẻ cũng trên lưng chiếc ba lô to đùng và còn ôm phía trước cái bọc to tướng. Giữa hai chân anh thanh niên, phía dưới yên xe, lại còn thêm một cái ba lô nữa. Hóa ra, cả một gia đình đang đèo trên chiếc xe đạp cũ kỹ. Cái bọc mà người phụ nữ ôm khư khư trước ngực kia là tấm khăn, cuộn tròn đưa con bé xiu ...

- Nghỉ một chút anh, muốn gãy tay rồi ...

- Đến chỗ đèn sáng ...

Chỗ đèn sáng, dưới chân cột đèn lại là đám cây um tùm, vì vậy mà anh chòng bở qua, cố bươn về phía trước ... Cứ như vậy, phải bỏ mất vài ba chỗ sáng sủa, đến phía trước cổng của nhà nào đó, tuy rằng ánh đèn đường hắt đến chỉ là thứ ánh sáng nhờ nhờ, nhưng có hẳn một tấm xi măng, nơi có thể đặt cả tấm lưng ... thì, đó là cái giường êm.

- Sửa cho con, khi nào mới phải mua ?

- Chục ngày nữa.

...

- Còn xe máy, đến nhà lâu rồi !

- Chủ nhà trọ ... khổ hơn mình ...

- Làm gì khổ ? Chủ mà khổ ?!

- Hôm trước, mấy thằng xã hội đen đến đòi xử ...

...

- Xây nhà trọ, chắc thiếu tiền ...

- Có người vay có mấy triệu, trả cả trăm triệu rồi mà vẫn còn bị thiếu ...

...

- Mình nợ tiền nhà người ta ba tháng rồi ...
- Cái xe còn mới toang mà bán có năm triệu !
- Năm triệu là mừng, người ta nói không thu nữa, thu rồi không có chỗ chứa ... năn nỉ muốn chết!

...

- Về tới, là được đưa đi cách ly hén ?!
- Ừ !
- Nhiều ngày anh ?
- Mười bốn.
- Ít vậy ? Sao nghe nói hai mươi mốt ngày ?
- Có mười bốn ngày !

...

- Công chúa dậy rồi ! Cha, ị một đồng nè anh !

...

- Công chúa à, hai ngày rồi, má chưa đi chút nào

...

- Có mấy gói mì ... lấy gì đi ?!

...

Trên đường, có chiếc xe tải pha đèn chói lòa ...
Khi chiếc xe tải đi qua, cô vợ la thất thanh rồi
bùm chặt lấy mũi ...

- Trời đất ơi, mùi gì mà kinh quá ?!
- Ừm ... Thúì quá sức !

o0o

Tôi muốn nói với đôi vợ chồng trẻ ấy rằng: Đó là chiếc xe tải chở vài chục cái quan tài, có lẽ chỗ thiêu đã quá tải ... và, cái mùi khủng khiếp ấy, có lẽ do đóng vội ...

Đêm. Tỉnh mịch. Tôi lồm cồm ngồi dậy, ra khỏi phòng, đến đầu tủ, lấy chiếc điện thoại, mở app, tra số tài khoản của mình ...

Thì, hàng tháng, tôi đã dành ra hai mươi, hai lăm phần trăm tiền thu nhập để cúng dường, làm từ thiện đây thôi ...

Tháng này ... hay là cắt thêm hộp sữa ... Cắt hộp sữa, dư ra năm trăm ngàn ...

Nỗi buồn tê tái, hình như vì thế mà vui vui ...

P.T.C

20/08/2021

RA ĐI

Trong một lần trả lời báo chí, Đức Đạt Lai Lạt Ma đời thứ mười bốn (người Tây Tạng) đã nói rằng: “Thường xuyên, chúng tôi phải làm quen với cái chết”. Ở đây, ý của Ngài là: Thường xuyên phải tập suy nghĩ: cái chết ập đến với mình bất cứ lúc nào ...

Chúng ta, rồi ai cũng phải “lên đàng” thôi, vậy hãy chuẩn bị hành trang cho mình ...

Cách đây gần chín năm, tôi may mắn có được điều kiện mua miếng đất, cất cái nhà nhỏ, mà tôi hay nói với bạn bè là: cái am, để có nơi yên tĩnh nhằm tu sửa bản thân mình. Ở đây, tôi cũng đã viết ra hàng ngàn trang (khổ A4) ... (*Tìm hiểu thêm [ở đây](#)*)

Tôi đã đọc và chú giải khá nhiều kinh Phật ; đặc biệt, khi tìm hiểu về “Sáng Thế Ký – thuộc bộ kinh Cựu Ước của Công Giáo, tôi mới nhận ra: Với hàng “núi” điều của hai tôn giáo lớn này – tất cả đều quy về – duy nhất một chữ, đó là: THIÊN.

Trong Bộ kinh Kim Cương Bát Nhã Ba La Mật Đa (Thiền sư Thích Nhất Hạnh dịch), đức Phật Thích Ca Mâu Ni đã chỉ ra rằng: “*Tu tập tất cả các **thiện pháp** theo tinh thần vô ngã, vô nhân, vô chúng sanh, vô thọ giả thì đạt được quả vô thượng chánh đẳng chánh giác*”.

Tu Phật, suy cho cùng, đó là **TU THIÊN**. (*Tìm hiểu thêm [ở đây](#)*)

Trong Sáng Thế Ký, *theo* Thiên Chúa là *theo* (tu sửa, rèn luyện) Chân-Thiện-Mỹ (*Tìm hiểu thêm ở [đây](#)*) . Chân (sự đúng), bao giờ cũng phải được xây trên nền móng tính thiện ; Mỹ (cái đẹp), bao giờ cũng được sinh ra từ tính thiện. Suy cho cùng, tu theo Công Giáo cũng là **TU THIÊN**.

Như vậy, hành trang duy nhất mà chúng ta cần chuẩn bị đó là “ba lô” đựng việc thiện (*việc thiện: suy nghĩ, lời nói, hành động, kế sinh nhai ... Tìm hiểu kỹ hơn [ở đây](#)*)

Hãy vất bỏ ngay những điều bất thiện ! Và, khi “ba lô” đã ăm ắp việc thiện, chúng ta vui vẻ lên đường thôi ! Vĩnh biệt người thân, vĩnh biệt bạn bè ... để đi đến những điều mà ta sẽ gặt hái tốt đẹp hơn hiên tại.

Đừng đau buồn, đừng vương bận, đừng luyến tiếc
...

P.T.C
27/08/2021

TEST ... SAO

Từ khi có cái con Covid, cuộc sống của chôn quê này trở thành phố thị: nhà nào ở yên nhà nấy, không còn cái chuyện chòm xóm í ới: “Ghé, làm ly, anh Hai !” .

Đã lâu, ru rú trong nhà, nên có cái vụ “tét cô zích” khiến cái xóm bỗng trở nên vui như tết.

Cho dù hên xui, người ta sắp theo giờ, không gặp được bạn chí thân, tuy nhiên, chẳng vì vậy mà mọi người lấy làm xa lạ: những cái ghé được sắp cách xa hai mét, cứ nhích lại mỗi lúc mỗi gần nhau hơn ...

- Nè, biết gì chưa ?

- Gì ?

- Hết vụ Đàm Vĩnh Hưng, giờ tới vụ Thủy Tiên, Trần Thành ...

- Là sao ?

- Bà Thủy Tiên nhận tiền quyên góp 320 tỷ, khai có 180 tỷ

- Tức là ăn chặn 140 tỷ ?

- Mèn đất ơi, ở đây, kiếm trăm ngàn không ra ...

- Còn vụ Đàm Vĩnh Hưng là sao ?

- Vụ đó cũ rồi !

- Cũ, nhưng mà tao chưa biết, nói nghe coi ...

- Bà có mua điện thoại quẹt quẹt chưa ?

- Rồi. Mà tao bỏ trong tủ rồi ...

- Mua thì xài, mắc mớ gì bỏ tủ ?

- Biết xài chết liền ! Mỗi lần đụng tới, tay chân nó cóng hết ráo...

- Bà nói sắp nhỏ chỉ cho cách xài, để ợt chứ khó gì ...

- Mà tao nghe nói, có cái vụ “phây, phây” gì đó hay lắm ...
- “Phây búc” bà nội !
- Bà xài cái “quẹt quẹt” còn dô được “du tút” nữa ...
- Đề về tao nói mấy đứa nhỏ chỉ ... vụ Hoài Linh mới xong...
- Mấy vụ gần đây mới là động trời ...
- Mà, vụ Đàm Vĩnh Hưng là sao ?
- Nhận tiền quyền góp chín mươi sáu tỷ, khai có một tỷ tám ...
- Mèn ơi !
- Còn Trần Thành nhận một trăm hai mươi tỷ, khai có mười tỷ !
- Mèn ơi !
- Chuyện này chưa rõ ràng bà ơi ...
- Không có lửa sao có khói ?
- Công An sao không điều tra ? Nó cũng như tham nhũng hén ?
- Còn gì nữa !
- Nếu không có ai liếm miếng nào - thì công bố trong sạch hén ?
- Còn gì nữa !
- Cầu cho đừng có ai liếm láp gì ...

Ông bảo vệ phát hiện ra, la thất thanh:

- Trời đất ơi, mấy bà ... ngồi dang ra !
- Những chiếc ghế, ngay lập tức, về chỗ cũ. Sau những cái khẩu trang, hẳn là, những cái miệng, vẫn còn hết sức ngứa ngáy ...

P.T.C
05/09/2021

TỰ DO

Huyện Dầu Tiếng, tỉnh Bình Dương đã kiểm soát được dịch bệnh. Việc giãn cách theo chỉ thị mười sáu của Chính phủ đã được dỡ bỏ. Người dân được tự do đi lại từ không giờ ngày sáu tháng chín năm hai không hai một.

Tức, hôm nay. Hôm nay tôi được tự do !

Tôi thật tinh tươm, đỉnh đạc, ung dung lên xe – lượn trên đường phố. Những cánh rừng cao su hai bên đường như xanh hơn và thật tươi mới. Những cơn gió lùa vào tận ngực, phơi phới ... Tôi như đã trở lại được thửa đôi mươi ...

Tự do. Hôm nay là ngày tự do !

Những cái trạm kiểm soát trông hoác, tôi không còn quá khổ tâm, khổ trí tìm cách đi qua những cái trạm này – để rút tiền hay mua những thực phẩm cần thiết ...

Chao, tự do ! Sao mà quý đến như vậy !

Thế nhưng, sự bay bổng ấy chợt lịm tắt – khi suy nghĩ của tôi chạm đến hai chữ: Sài Gòn.

Hóa ra, điều tôi canh cánh hơn cả lại là ở chốn Sài Gòn. Ở đây có bà mẹ già chín mươi tuổi ; có những đứa cháu “gì cũng dễ thương” ... Ở đây có vợ, con, anh chị em và những bạn bè ...

Hóa ra, điều tôi nặng lòng hơn lại là hai chữ Tự
Do dành cho mảnh đất yêu quý ... Sài Gòn.

P.T.C
06/09/2021

KHI LƯƠNG TÂM KHÔNG CÒN !

"Theo tài liệu hướng dẫn của Tổ chức Y tế Thế giới, nhóm có nguy cơ nhiễm SARS-CoV-2, người cao tuổi, trường hợp mắc các bệnh lý nền nên tiêm vaccine sớm.

Trong tình thế nguồn cấp vaccine còn hạn chế, WHO khuyến cáo sản phẩm này nên ưu tiên cho nhân viên y tế có nguy cơ phơi nhiễm cao, người lớn tuổi (bao gồm nhóm từ 65 tuổi trở lên)".

(Nguồn: ZingNews, mục Sức khỏe, 20/02/2021)

Tổ chức Y tế Thế giới đưa ra lời khuyên trên – cũng là lời cảnh báo khẩn thiết – bởi những người cao tuổi, bệnh lý nền một khi nhiễm SARS-CoV-2, sẽ rất dễ bị trở nặng, nguy kịch .

Trên thực tế, cho thấy: lời khuyên, lời cảnh báo của WHO không phải là vô căn cứ:

"Bác sĩ Trần Thanh Linh (Phó giám đốc Bệnh viện Hồi sức Covid-19, Trưởng khoa Hồi sức Cấp cứu, Bệnh viện Chợ Rẫy) cho biết:

Tròn hai tháng hoạt động, Bệnh viện Hồi sức Covid-19 (tầng cuối trong mô hình điều trị 3 tầng, có quy mô lớn nhất TP HCM) đã thu dung 2.900 bệnh nhân nặng và nguy kịch, trong đó 2/3 tuổi từ 50 trở lên, kèm bệnh lý nền như béo phì, tiểu đường, tăng huyết áp..." (Nguồn: FB-Vũ Kim Hạnh, dẫn nguồn từ vnexpress, 15/09/2021).

Một khi bệnh nhân bị trở nặng, nguy kịch – chỉ là một người thôi – đã phải thu hút rất nhiều thứ: Máy móc, thiết bị y tế, các bác sĩ chuyên khoa của nhiều khoa, y tá, điều dưỡng ... Và, một khi số lượng bệnh nhân bị trở nặng, nguy kịch là quá lớn

– hệ quả tang thương là: không thể cứu chữa cho xuê ...

Nghành y tế kiệt sức. Những thiên thần áo trắng – đôi cánh đã gãy. Điều hết sức hiển nhiên là: Trong một thời gian rất ngắn: số lượng người chết tăng một cách khủng khiếp (đến nay, số người chết mỗi ngày vẫn còn trên 220 người).

Vì lý do gì đó – thật khó hiểu: những người chịu trách nhiệm – từ cao đến thấp – đều bỏ ngoài tai lời khuyên, lời cảnh báo khẩn thiết của WHO.

Ở tỉnh Bình Dương, trong giai đoạn khan hiếm vắc xin: 149.000 liều vắc xin Moderna (loại vắc xin ưu tiên dành cho người lớn tuổi, bệnh nền) – được ưu tiên chích cho người trẻ tuổi, khỏe mạnh – đẩy người trên 65 tuổi, bệnh nền xuống hàng ưu tiên cuối cùng.

Bình Dương là vậy, còn, thành phố Hồ Chí Minh thì sao ?

P.T.C
20/09/2021

ĐI “CHỌT MŨI”

Con đường bê tông nhựa nóng trước nhà tôi dài hai cây số. Từ giữa đường, đổ ra phía ngoài, giáp với con đường tỉnh tạm gọi là “xóm trên” ; từ giữa đường, đổ về phía trong, giáp sông Sài Gòn tạm gọi là “xóm dưới”. “Xóm trên”, nhà của san sát như ở Sài Gòn ; “xóm dưới”, nhà này cách nhà kia bởi miếng vườn trồng trái cây hoặc trồng cao su. Nhà tôi thuộc "xóm dưới".

Cách đây hơn một tuần, cái “xóm trên” có cả một chục người dính F0 nên bị phong tỏa.

Cái “xóm dưới, chỉ duy nhất có một người dính F0 nên vẫn còn đi lại tự do. (phải đi đường vòng, vì cấm đi ngang "xóm trên"). Bởi sát với cái “xóm trên”, nên “xóm dưới” phải đi chọt mũi (test) – để tách F0 – ba ngày một lần.

Giờ đây, mỗi lần đi chọt mũi, người dân “xóm dưới” – không còn nói nói, cười cười như dạo nào – thay vào đó là những nếp gấp trên trán đầy thấp thỏm lo âu. Bởi, thường là chọt mũi hai cái, cái đầu là test nhanh, có kết quả sau khoảng mười mười lăm phút – cái chọt mũi thứ hai là test PCR – khoảng hai ngày sau mới có kết quả.

Sau khi chọt cái thứ hai, người dân ngồi chờ kết quả của cái chọt thứ nhất. Tim người nào người nấy muốn vỡ tung khi được gọi tên: Nếu kết quả là âm tính, thoát tiên đó là sự lúng túng, ngỡ ngàng – rồi một hồi sau mới sực tỉnh, te tái đi về – sau cái khẩu trang ấy hẳn chứa nụ cười rạng rỡ ... Nếu kết quả dương tính, thoát tiên đó là cái dáng chết lặng, sững sờ ... và rồi gương mặt bỗng dung đỏ gục, cúi gằm ...

Dương tính, ngay lập tức, hàng loạt những khó khăn bỗng ập đến – như một cơn sóng thần, cuốn phăng đi mọi điều bình yên, an ổn!

Dương tính, ngay lập tức, phải đối đầu với thực tế khắc nghiệt: nếu chẳng may bị những bệnh nền bộc phát – tử thần ngay trước mặt - và, nếu có thoát được cái chết, cho dù phần lớn là chính phủ, Bảo hiểm Y Tế chi trả – nhưng, với hai mươi phần trăm số tiền còn lại, người dân phải thanh toán, số tiền ấy có khi lên đến cả trăm triệu đồng

...

Dương tính, ...

OOO

Các ông các bà ơi, hãy lưu tâm đến những người cao tuổi – vốn họ dễ nhiễm bệnh và thường phần lớn mang những bệnh nền. Hãy dành vắc xin cho họ. Hãy đừng “đang tâm” đẩy họ vào chỗ khốn cùng.

P.T.C

23/09/2021